

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi morajo biti poslani na uredništvo. Nežalostno pisma se ne vrnejo.

Uredništvo in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik koncesije: "Edinost". — Tiskarstvo: "Edinost", vpisane zadruge z omejenim odgovorom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave: 11-57.

Prečrtana značka: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
za tedensko izdajo za celo leto 5-20
za pol leta 2-60

VEČERNA EDINOST

Pesemne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašni se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglašni trgovci in obrtniki min po 10 vin. Oglasne, zahvale, poslanice, oglasni denarji za min po 20 vin. Oglasni v tekstih lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljnja vrsta K 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašni sprejema inšerati oddelček "Edinosti". Naravnost in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačila se izključno te upravi "Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštoupravni račun št. 841.652.

Bombardiranje Dardanel. - Dardanelske utrdbe. - Sovražno brodovje.

Bombardiranje Dardanel.

Turško poročilo.

CARIGRAD, 9. (Zakasnelo) Zastopnik Wolffovega urada brzojavila iz Canak Kaleha z datumom včerajšnjega dne: V nedeljo opoldne so angleške ladje "Agamemnonovega" in "Nelsonovega" tipa in francoske linijske ladje zopet začele obstreljevati utrdbo Medjidije s točo krogelj največjega kalibra, nakar je napadla nasproti ležeča trdnjava Hamidije z najtežjimi topovi. Takoj v prvih streljih so bili trije zadetki, ki so prisilili neko sovražno ladjo, da je zapustila strelno črto, kar je moštvo v trdnjavi pozdravilo z veseljem "hura". Sovražnik je takoj začel silno obstreljevati utrdbo Hamidije. Zrak se je tresel vsled njihovih 35 centimetrskih granat. Krogelje pa so padale prekratko in so metale v zrak velike količine stoje vode. Po štiriurnem ljutem artiljerijskem boju je sovražnik odpušil proti izhodu iz Dardanel. Dasiiravno je sovražnik oddal 400 streljov, je utrdba Hamidije ostala nepoškodovana. Brezštevilni kosi granat so leteli okoli.

Uradna angleška in francoska poročila.

PARIZ, 11. (Cenz.) Uradna objava mornariškega ministra od 10 t. m. naznanja: 8. marca zjutraj je naddreadnought "Kraljica Elizabeta" s štirimi križarkami začela akcijo proti Dardanelam ter je s svojimi 381 milimetarskimi topovi obstreljeval trdnjavo Rumeli Megidije Tabia, južno od Kilid Baha. Slabo vreme je bilo povod, da so se operacije ustavile.

LONDON, 12. (Cenz.) Admiraliteta razglasi: Turške utrdbe imajo na razpolago za obrambo take-le topove: Utrdba U (Hamidije I Tabia) na azijski obali dva 355 milimetrska in sedem 240 milimetrskih topov; na utrdbi V (Hamidije III), tudi na azijski strani, dva 355 milimetrska, po enega 240 in 210 milimetrskega ter štiri 150 milimetrske; Naddreadnought "Queen Elisabeth" ima dalekonojne topove. Streljalo se je doslej na daljavo 21.000 yardov.

S sovražne strani so bile vržene tri krogelje na ladjo, ki pa niso mogle napraviti nikakršne večje škode. V vohu v Dardanelsko ožino so streljale angleške križarke "Vengeance", "Albion", "Majestic" in "Prince George" in francoska križarka "Suffren". Ta ladja je obstreljevala baterijo "F" utrdbe Soghander na evropski obali in baterijo "E" ob Dardanu na azijski strani. Imeli pa nismo izgub. 7. marca se je nadaljevalo obstreljevanje obih obrežij. Sodelovale so ladje "Gaulois", "Charlemagne", "Bouvet" in "Suffren" ter bojni ladje "Agamemnon" in "Lord Nelson". S trdnjav "U" in "J" so močno streljali na nas. Obe utrdbi smo prisilili, da ste umolkni, ko ste zgodili dve eksploziji v njih notranjosti. Križarke "Gaulois", "Agamemnon" in "Lord Nelson" je zadelo več krogelj, pri čemer je bilo ranjenih nekaj mošt. Tudi križarka "Dublin", ki je streljala proti Bulairju, je bila nekoliko poškodovana. Eno naših letal, ki je v svrhu opazovanja vzletelo nad utrdbe, je bil poškodovan po krogeljah in je padlo v morje. Pilota in opazovalca smo rešili težko ranjena.

Egiptovske čete proti Dardanelam.

CURIH, 12. (Cenz.) Pri otoku Tenedu so že osem dni zasidrani angleški parniki z egiptovskimi četami, ki so določene za izkrcanje na galipoljskem polotoku.

Parad na bolnišniško ladjo.

AMSTERDAM, 12. (Cenz.) Nemško poslanstvo v Haagu priobčilo sledečo izjavo: Angleško bolnišniško ladjo "Asturias" je v večji obdobju ne š e vladeli 1. februarja ob 5-45 p.p. ladjo napadel nemški podmorski čoln s torpednim strelom. "Asturias" je imela iz sv. ne za parnik predpisane luči in so ji, ko se je začel mraciti in se niso dali več razločevati znaki bolnišniške la je, smat ali za prevoznik parnik za čete. Izstreljeni torpedo pa po sreči ni zadell. Kakor hitro je nemški podmorski čoln spoznal značaj ladje kot bolnišniške ladje, je samoposobi umerno opustil na aljne napade.

Dogodki z nemško pomožno križarko "Prinz Eitel Friedrich".

NEW-YORK 12. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Nemška pomožna križarka "Prinz Eitel Friedrich" je izkrcala v z dolnih pristanišč posadke angleškega parnika "Charcha", angleške barke "Kila'an" in francoske barke "Jean". "Prinz Eitel Friedrich" je vzel "Jean" seboj na Osterski otok, kjer je odvzel 3000 ton oglja in jo potem popeljal.

Carinarske oblasti so zaprosile kaplana križarke "Prinz Eitel Friedrich", naj vložijo po njem podpisano izjavo o razrušenju "William

Frie" in morebitnih drugih ameriškanskih ladij. Zaprlo se ga tudi za originale ladijskih listin "William Frie".

Kapitan nemške pom. žne križarke, Thieriksen, je izjavil, da ne pusti svoje ladje internirati, ampak da nameruje nadaljevati potovanje, če mu vlada ne dovoli potrebnega časa za potovanje.

Sedemdeset potnikov francoskega parnika "Florida", ki so se nahajali na krovu križarke "Prinz Eitel Friedrich", smatrajo oblasti za priseljevanje kot nezaželjene priseljence. Ostanke na krovu ladje, dokler vlada ne odloči kaj o njih nadaljni usodi.

Nem ki mornariški ataše, kapitan Boy-Ed je dospel semkaj ter se je podal na krov križarke "Prinz Eitel Friedrich".

LONDON, 12. (Kor.) "Daily Chronicle" poroča iz New-Yorka, da je nemška omožna križarka "Prinz Eitel Friedrich" nekemu parniku, ki jo je zasledoval, ubežala pred nekaj tedni in sicer na ta način, da je bila na eni strani belo, na drugi pa črno pobarvana. "Prinz Eitel Friedrich" je zavozila v gosto meglo, vsled česar jo je preganjalec izgubil iz vida. Kmalu na to je zasledujoča križarka našla na neko belo ladjo, ki jo je smatrala za posajirno ladjo na vožnji v južno Ameriko. Pozvala je belo ladjo in jo vprašala, ali ni videla, kake črne la je pluti mimo? Kapitan bele ladje je odgovoril, da je 18 milj zapadno neka črna ladja vozila mo, na kar je križarka s polno paro odplula za kriv sledjo.

Kaj Francoska ponuja Italiji?

FRANKFURT, 12. (Cenz.) "Frankfurter Zeitung" poroča in Rima: "Temps" predlaga naj se ponudi Italiji olok korzika kot potrebna opornitev k Sardiniji, potem po prava meje v Tuniziji in oboško ozemlje ob Rdečem morju.

Grška nevirnost.

ATENE, 12. (Cenz.) Angleški poslanik je imel avdijenco pri kralju. Kakor poročajo listi, je posl. nik izjavl. v imenu svoje vlade, da Angleška tudi po naddaljnji m vztrajanj, Grške v dobrohotni nevtalnosti napram Srbiji in tako tudi napram troso azumu ohraniti Grški svojo naklonenost ter da bo po končani vojni podprale grške koristi in pravice.

Vstaja na Bornou.

FRANKFURT OB MENI, 12. (Kor.) — "Frankfurter Zeitung" poroča iz Amsterdama: Na angleškem severnem Bornou, kjer prebivajo mohamedanski Dajaki, je izbruhnila vstaja. Kakor poroča Reuterjev urad, je Radša Varavaški ob Balihu napadel 500 upornikov, pri čemer so imeli Dajaki 30 mrtvih, napadalc pa 4.

Neosnovana poročila glede vpotea na Nemškem krožečega zlata za državno banko.

BEROLIN, 12. (Kor.) Nasproti povsem neosnovanim poročilom o nameravanih prisilnih naredbah glede vpotea na Nemškem krožečega zlata za državno banko, opozarjamo na sledečo izjavo, ki jo je podal državni tajnik državnega zakladnega urada v državnih zbornici dne 10. t. m.: Na vsak način mislimo z zlatom za državno banko tudi v prihodnje brez posilja izhajati. Lahko smo ponosni na to, da se imamo zahvaliti za rastoči pridobitek, ki se množi od tedna do tedna, izključno domoljublju našega nemškega naroda.

Pesnik Stefan Millenkowich umrl.

DUNAJ, 12. (Kor.) V Mödlingu pri Dunaju je umrl danes ponoči, v starosti 79 let, najstarejši domoljubni pesnik, Stefan pl. Millenkowich, znan pod pisateljskim imenom Stefan Millow.

Imena v sedanjih vojni padlih Dunajčanov.

DUNAJ, 11. (Kor.) Mestni svet je sklenil na predlog župana dr. Weisskirchnerja, da naj se imena vseh na Dunaj pristojnih oseb, ki v sedanjih vojni zguže življenje za cesarja in domovino, napišejo na železne plošče na velikem arkadnem dvorišču rotovža.

O bojih pri Münstru.

Wolffov urad poroča iz glavnega stana o bojih pri Münstru:

V Vozezi, v lepi gorski pokrajini, na meji med Nemčijo in Francijo, imajo naše čete težke naloge, ki se zamorejo primerjati s pogoji bojev v Karpatih in v Srbiji. To je prava gorska vojna z vsro romantiko, pa tudi z vsemi težkočami, ki jih povzroča gorovje četam. Zemljevid Vozezov kaže med dolinami in vrhovi znatne višinske razlike; iz srednje višine 200 metrov na zapadnem robu Porenske nižine, se dviga pogorje do preko 1400 metrov.

Večje operacije so se vršile le v odprtju južni Alzaciji, odkoder so Francozi ponovno izvrševali vpade iz Belforta, ne da bi si priborili trajnih uspehov. Franco-

zi imajo v rokah le majhen kos nemškega ozemlja ob meji. Severozapadno od Colmarja prehaja nemški bojna črta na francosko ozemlje. Kakor na vsej zapadni fronti, tako so se tudi v južni Alzaciji in v Vozezi razvile operacije mimogrede v pozicijski boj; le tupatam izpremenjena kakor ofenzivna akcija to enoličnost. — Vojno pozorišče so tvorili v zadnjem času zgornji Vozezi, kjer se umika sovražni korak za korakom proti gubenu. Zavzetje Hartmannswillerkopfa jugozapadno od Sulza je še v spominu in te dni je poročalo vrhovno armadno vodstvo o zmagovitih bojih pri Münstru.

Čini naših čet v teh bojih so vzvišeni nad vsako hvalo. Tu ni nikako počasno napredovanje pod zemljo s strelskimi jarki. Lahka obrambna sposobnost cest in potov silni napadalc, da zapusti jarke in si napravi pot preko strmih pobočij. Nemški vojniki stoje tu nasproti odločnemu in spretnemu nasprotniku, ki pazi nanje ne samo iz spretno pripravljenih jarkov in za sigurnim kritjem, ampak se je tudi še naprej od lastnih postojank vgnezdil v mogočnih temnih jelkah, kjer preži noč in dan na napadalca, da mu zada smrtni udarec. Ti "drevesni strelci" so splezali na najvišje vršice dreves, se tamkaj trdno privezali in se zakrili z vejami, tako da jih ni mogoče opaziti; le malokdo izmed njih ostane živ, kajti naši vojniki ne poznajo nobenega usmiljenja s tem zvijačnim načinom bojevanja. Če je višinski greben zavzet, potem skalovje čisto onemogočuje izgradnjo pozicij; treba je zložiti skupaj skale in kamene, ki služijo potem kot zaslon varstvo proti ognju nasprotnika, ki se je vgnezdil od Neumena na bližnji višini preko doline.

Taki so bili pogoji, pod katerimi so se vršili od 19. do 23. februarja boji severno in južno od Münstra in katerih so se udeležili v svrhu varstva Alzacije skoro vsa nemška plemena.

Münster je bil v nemških rokah, toda Francozi so imeli v svoji posesti višine neposredno severozapadno in jugozapadno od mesta, kje so imeli njihovi "drevesni strelci" nezaželjene učinke proti našim strelskim jarkom. Južno in severno od Münstra se nahajajoče nemške postojanke so bile preobladane od francoskih postojank, ki so kriale vasi ob dolini in za Francoze teko važno kotlinsko cesto. Tako se je izkazala potreba premaknitve naše lastne pozicije, da se pridobi taktično ugodnejše pozicije. Ujeti Francozi so pozneje izpovedali, da na njihovi strani niso mislili na možnost kakega napada. Napad na Barren-, Klein- in Reichackerkopi je pomenil neprimerno težko nalogo. Bavarski in virmenberški pešci in pionirji so ga izvedli dne 19. in 20. februarja. — Bilo je domnevati, da bodo Francozi na dolgo se raztezajočo, dolino zapirajočo vas Stossweiler trdovratno branili, kar so ujetniki pozneje tudi potrdili. Radi tega je bilo sklenjeno, da se izvrši napad preko hribov ob strani ceste, tako da so morali Francozi Stossweiler, ki je bil obkrožen od dveh strani, izprazniti.

Pred nemškim napadom pri Münstru so se pričeli boji v dolini Gebweiler, kjer je bil nasprotnik potisnjen nazaj za več kilometrov. Od tam se je pričelo napredovanje proti zgornji dolini Fech, ki je bilo vsled zasneženosti višin, visokih nad 1100 m, zelo težavno.

V zgodnjih urah dne 19. februarja se je pričel napad na vsej črti. Bavarci in Virmenberžani so ga pričeli. Že tekom dopoldne je virmenberška deželna bramba zavzela predhribovje tik ob Münstru in pa Maeli Hördelskopf. Med tem so čete južnega oddelka v dolini Fech prodirale le počasi ob pobočju Reichacker- in Sattelkopfa. Posebno težki boji so se razvili v severnem oddelku, iz katerega se dvigata Barren- in Kleinkopf kakor dve navignati trdnjavi. Neki bavarski polk in virmenberški deželni brambovci so izvršili tu izredne čine. Z lopota v eni, puško v drugi roki, so se plazili po skoro navpičnih in gladkih višinah. Francozi so prežali nanje z višin in z dreves in neprestano streljali. Petkrat so splezali junaki na strme višine, petkrat so se morali umakniti pred srditim ognjem nasprotnika. Toda zopet in zopet so se zbrali na cesti, ki je nudila nekako kritje in dne 20. februarja se jim je posrečilo zavzeti krvavo priborjeni greben. Vrste voditeljev in moštva so se razredčile, neki bataljonski poveljniki ki je prodiral na čelu svojih vojakov, je padel, ko je vrget ročno bombo v francosko postojanko. Na njej in zanj onstran pobočja je bila bela zemlja posejana s temnimi postavami padlih alpskih lovcev; le malo jih je ušlo smrti z begom.

Pet dni in pet noči so ležale naše mlade napadalne čete pod prostim nebom v zasneženih bojnih postojankah in so živele od kruha in konzerv, ki so jih vzele

s seboj. Šele dne 23. februarja je bil položen popolnoma razjasnen in cela postojanka, proti kateri je bil naperjen napad, v nemških rokah.

Čudno se je razvijal položaj pri vasi Stossweiler. Ko nasprotnik dne 21. februarja, — tretji dan boja — še ni izpraznil vas, je bilo sklenjeno, da se jo vzame z naskokom. Bavarski konjeniki, virmenberški deželni brambovci in badenski črnovojniki so prodirali v dolini proti ozki vzhodni fronti vasi, kjer so v srditem metehu zavzeli hišo za hišo. Toda položaj zmagovitega oddelka je postal med tem zelo težaven, ker je trdovratni nasprotnik neposredno zapadno meječo vas Kilbel in južno in severno se nahajajoča pobočja obdržal v svoji posesti in od tamkaj obstreljeval zvezo v Münster. Tu je prišla ogroženemu oddelku na pomoč artiljerija, ki je onemogočila alpskim lovcom obstanek v Kilblu in olajšala sosednjim četam prodiranje preko Stossweierja z obeh strani višin. Kilbel je bil zavzet zgodaj zjutraj dne 23. februarja in s tem je bila postavljena zveza med novo pridobljeno linijo od Barren- in Kleinkopfa preko Eichwalda do Reichacker- in Sattelkopfa. Namen petdnevnih težkih bojev je bil dosežen in zopet se je pričelo pod vodstvom pionirjev delo z lopatami, ki je v nepreglednih, presenečenja pospešujočih gozdnatih gorovjih istotako važno kakor težavno na skalovitih tleh.

Uspeh vročih bojnih dni je obstojal v 600 ujetih Francozih, 800 pa jih je padlo; uplenjenih je bilo več strojnih pušk. Plena na drugem materialu radi nepreglednega terena še ni bilo mogoče končno doznati.

Pegasti legar.

(Glej večerno »Edinost« št. 45. od minolega četrta).

Pri nobeni nalezljivi boleznii ne zbolijo človek takoj po infekciji (okuženju), ne takoj potem, ko je prišel kužni strup (bakterije) v telo. Naravno! Kajti pri infekciji pride samo majhno število povzročiteljev v telo (skozi nos, usta, rano), in malo številov sovražnikov ne more se izzvati hude vojne, ki ji pravimo bolezen. Sovražnik se mora šele pomnožiti, povečati svojo armado do gotovega števila, potem šele zadivja vojna v taki silovitosti, da jo občuti zadnji del, zadnja celica telesne države. Tisti čas, ki poteče od prve infekcije do nastopa bolezni, se imenuje z zdravniškim imenom inkubacija. Inkubacija traja pri različnih nalezljivih boleznih različno dolgo, n. pr.:

Inkubacija traja za:	trebušni legar . . .	2-3 tedne;
	povratni legar . . .	5-8 dni;
	kolero . . .	1-4 .
	kužno . . .	2-4 .
	influenca . . .	1-4 .
	koze . . .	10-14 .
	škarlatino . . .	3-11 .
	ošpice . . .	8-14 .

Razni povzročitelji potrebujejo torej različno dolgo, da se dovolj pomnožijo in pripravijo za odločilni napad. Pri pegastem legarju znaša inkubacija 4-21 dni, to se pravi: ako si prišel v nevarno dotiko z bolnikom, lahko potečejo od tistega hipa pa do izbruha bolezni najmanj 4 dnevi, največ 21 dni, predno zbolijo. In ako po preteku teh 21 dni inkubacije ne oboliš, potem je sigurno, da se takrat nisi inficiral (okužil), da je torej v tem slučaju obolenje izključeno. Sedaj tudi razumemo, zakaj država premišljeno in opravičeno zahteva, da organi javnega zdravstva vsakega človeka, sumljivega bolezni ali infekcije, osamijo (izolirajo) za dobo inkubacije dotične bolezni. Ministrstvo za uk in bogocastje je z dne 22. februarja 1915. določilo čas 22 dni za osamitev (Absonderung) oseb, osumljenih pegastega legarja. Osamo (karantena, izolacija) morajo preživeti osamljeni v posebnem prostoru ali poslopju, strogo zastraženi in ločeni od zunanjega sveta, tako, da se v kali zaduši vsako razširjenje bolezni.

Kateri so prvi znaki bolezni in kako pa spoznamo sigurno, da je obolel bolnik za pegastim legarjem? Že par dni pred nastopom toži bolnik o glavobolu, težkih nogah, slabem spanju, nahu, vnetju grla, oči ga skelijo in težko golta (vnetje grla). Potem ga pa kar nenkrat strese huda zima z visoko vročino 39-40 stopinj, žila udarja 100-120 krat v minuti. Istočasno postanejo bolečine v glavi in hrbtisu neznošne, bolniku je slabo in bljuje. Obraz je rdeč, zabuhel. Bolnik je čudno dremoten (somnoleten) in ponoči se mu blede. Med 3. in 5. dnem se razvija značilni izpuščaj po trebuhu, prsih, po lahteh do rok in po krakih do nog v obliki bledordečih, kakor leča velikih peg (zato pegasti legar).

V začetku drugega tedna doseže bo-

lezen svoj vrhunec: bolnik je nezavesten, blede se mu neprestano, otipava in vleče za odejo, se nemirno obrača po postelji in poskuša celo vstati ali skočiti iz postelje.

V drugi polovici drugega tedna nastopi kriza ali odločitev, smrt ali zdravje. Če se obrne bolezen na dobro, vročina pade in bolnik sladko zaspi prvič po par tednih in se kakor prerojen prebudi iz trdnega spanja. Posebno nevaren je tisti slučaj pegastega legarja, pri katerem nastopijo v rdečih pegah krvavitev v obliki večjih ali manjših pik, kakor da je pila bolha (hudroajantna hemoragična oblika). Bolnik umre že tekom 1. tedna. Kdor je prestal bolezen, ne more več zboliti v drugo.

Vsak človek brez izjeme je sposoben infekcije s pegastim legarjem, varni so pred njimi samo dojenčki v prvem polletju. Bolezen je vobče nevarnejša za tiste, ki so prekažali 40. leto, posebno za tiste, ki stradajo in žive v zanemarnih razmerah in stanovanjih. Zato se imenuje pegasti legar tudi gladovni ali vojni legar. Smrtost je v posameznih epidemijah različna, ob hudem 30-60 odst. bolnikov. Stalno se nahaja in razšira pegasti legar na Angleškem in Irskem, na Poljskem, Ruskem in na Balkanu, odkoder se bolezen širi v naše kraje, posebno v časih vojne.

Kakor že omenjeno, prenašajo bolezen najbrže samo uši vseh vrst, zlasti pa obične uši. Nevarni so tudi drugi mrčesi, kakor bolha, stenic, klop, muhe in komarji. Osobito o muhi vemo, da prenaša naravnost uši.

Boj zoper uši se deli na dva postopa: 1. vzdrževanje uši na telesu, v perilu in obleki, v stanovanju; 2. v obrambo nalezeja ušivosti tistih, ki so po svojem poklicu prisiljeni občeati z ušivimi ali sumljivimi osebami (duhovniki, zdravniki, domačini, streljaji) ali pa prebivati v okuženih krajih (bojišče). Uši so posebno občutljive za dišave, močan duh jih pomori. Močno dišave olja (kakor janežovo (Anisöl), kopričevo (Fenchöl), klinčkovo (Nellenöl), evkaliptovo in bergamotovo olje), jih ubijajo hitro in zanesljivo; enako tudi vroča vodena para, bencin, petrolej, žveplo, naftin in voda skuhanega tobaka. Gnde v obleki poginejo samo v žveplenem dimu, še sigurnejše v bencinovem soparu in v vroči vodeni pari (v desinfektoriju).

Uši na telesu zatremo, če nimažemo ušiva mesta z mešanico petroleja in olja (vsakega pol), čez noč zavečemo, drugo jutro z milom in toplo vodo izmijemo. Gnde odstranimo, če potem las še s ki-som zmocimo in gostim glavnikom počesemo. Tudi živo mazilo (dobi se v lekarni) je dobro. Prane dele obleke razkužimo najbolje z vročo vodeno paro v desinfektoriju, ali pa tako, da razobesimo obleko v zrakotesnih zabojih ali prostorih, ki jih potem napolnimo s dimom gorečega žvepla ali saporom pul-tečega bencina. Kožuhovina in usnjevinja se sme razkužiti samo z žveplom in bencinom.

Kdor prebiva v okuženem kraju (na bojišču), se zavaruje proti ušem, če si namaze vsakih par dni telo ali telesno perilo s kakim dišečim oljem (janežovo, kopričevo, klinčkovo, bergamotovo, evkaliptovo olje) v obliki mazila ali tekočine (30 do 40 delov olja in 70 do 60 delov spirita) in sicer zlasti okoli vratu, zapeljastih gležnjev. Zadošča tudi, če perilo večkrat na teden poproski z dišečo tekočino ali če se naveže okoli vratu flanelasta vrečka z vato, namočeno z dišečo tekočino. Za dalje časa služi postop, da potresemo notranjo stran perila z naftalinom ali žvepleno moko, ki jo s krtačo vdrnemo v blago. Žveplena moka se priporoča posebno vojakom, ki se ne morejo večkrat preobleči. Pošiljamo torej svojim dragim vojakom v okuženih krajih dišeča mazila, dišeče tekočine, naftalin in žvepleno moko! Tako jih naljajže obvarujemo smrti pegastega legarja, ki je že v marsikateri vojski pomoril več vojakov nego sovražnikovo orožje.

Madjarstvo in narodnosti na Ogrskem.

Dunajska »Information« piše: Ogrska vlada je ravno kar izdala novo naredbo o rabi maternega jezika v šolah narodnosti. Ta korak je ob sedanjih razmerah posebne važnosti in ga bodo nemadarske narodnosti krone sv. Stefana gotovo cenile po njega vrednosti. V teoriji vlada, kakor znano, na Ogrskem enaka pravica za vse jezike v uradu, v šoli in javnem življenju sploh. Leto dni po pogodbi je bil na podlagi obveznih dogovorov s krono inartikuliran narodnostni zakon, ki jamči narodnostim in optima forma

jezikovno ravnopravnost. Ali določba tega zakona je določila za ves naslednji čas le na papirju.

Politična praksa, ki so jo ogrski mogotci inavgurirali, se je postavila takoj na stališče strogega zamikanja narodne enakovednosti. Ogrska je bila proglašena za narodno-madžarsko državo, v kateri so se na druga narečja ozirali in jih trpeli v šoli le v toliko, v kolikor je bilo to neobhodno potrebno za učenje — učenje madžarskega jezika po Nemadjarin. Vzgoja naj bi bila narodno enotna — šola orodje madžarizacije. Kasneje je bil materni jezik odpravljen tudi na začetni stopinji pouka in vsak način gojenja istega v javnem življenju je bil prepovedan kot državno nevarno. Ta praksa se je razvijala potom administrativnih odredb in ne da bi se mogla sklicevati na kak pravni naslov. Se je e-r Apponyjeva je čutila potrebo, da se ustvari prvo primanjuljčki zakoniti pripomočki. Tako so nastali prošlufi šolski zakonik, ki so jih nazivali po Apponyju. S temi zakoni je bila ogrskim narodnostim vzeta vsaka nada do povratka k jezikovni pravni podlagi iz leta 1868 in odrekane pravice je delovalo tako odkrito, da je mogel priti iz ust nekega vodilnega državnikar znameniti izrek: „Narodnostni zakon iz leta 1868 obstoji sicer pravno, ali njega uporaba se ne sme zahtevati i-stotako, kakor se ne sme zahtevati od ogrske države, da bi izsilila samostoro.“

Nova naredba vlade prinaša sedaj olajšanje v toliko, da dopušča materni jezik vsaj v verouku na začetku. To in pa še nekatera druga privoljenja ne pomenijo samo na sebi veliko in so gotovo še daleč od tega, da bi dokumentirala resno bližanje zahtevam Nemadjarov. Vendar pa kažejo, da tudi na Ogrskem učinkuje sila dogodkov. Nevzdržljivost teorije o izključnem opravičenju narodno-madžarske države misli na Ogrskem, je preočita vspricho železnih žrtve, ki jih po enakem delu nalaga vojna vsem narodnim enotam v oni polovici države.

In še drugi pomisleki utegnejo padati na tehtnico. Narodna različnost oziroma ogrskega naroda stoji v tej vojni neizbrisno v knjigi in kaže se dan za dnem, kako malo so dosegli na Ogrskem s krutimi metodami raznarodovanja. V viharju bitke ni možno potlačiti mogočnega vzbujajočih in uveljavljajočih se narodnih individualitet Slovkov, Malorusov in Rumunov. Ti vzdržujejo svoje narodno ostro diferenciranje mesto poleg Madjarov na korist in v slavo skupne stvari. Ko dopirajoča državi žrtve svoje krvi, si zagotavljajo gotovo tudi nove, polnovejavne pravne naslove svojem narodnega obstanka. Marsikateri ogrski patrijot si je morda sicer v teh usodepolnih časih, ki smo jih že preživeli, utegnil reči: Za koliko enostavnejši bi se izkazali marsikateri problemi te orjaške krize, ako bi bili na Ogrskem izvajali pametneje narodnostno politiko!!

Kaj naj nam bo domovina!

Nemški reformator Damascika je izjavil na svojih predavanjih:

Sedaj obstoji državni socializem, ali v mirnih časih pride do občinskega socializma, kakor si ga nismo nikdar mislili. Ali državni in občinski socializem sta samo tedaj resnični kulturni napredek, ko se meje ja-no in različno začrtajo. Državni socializem postaja v nevarnost za osebno svobodo, za razvoj in avtonomijo, za opravičene samostojne interese poedinca, ako se ne potegnejo p- vsem jasno in oistro meje med socializmom in pravom poedinca, kjer se po njihovi ravni morajo začrtati. Ta meja leži tam, kjer kak monopol je ali ni naraven, kjer more ali ne more biti.

Mali vseh monopolov je površina zemlje, na kateri živimo in delamo vsi, in kjer moramo biti pokupani, ko je to življenje prišlo h kraju — tla in gruda, iz katere kljuje vse življenje. V čegar rokah je gruda, ta od oca o ljudem, in m rajo živeti na njej. Velika usoda, po kateri trpimo vsi in po kateri Angliji pogine, je v tem, da se z zmljščem postopa kakor s katerimi-koli bl-gom, kateri ga morajo ljudje producirati in transportirati, ko likor hočjo; ker se je to, kar je Bog kakemu narodu enkrat dal, česar nobeno človeško delo ne more raztegniti, ta gruda, ta domovina pod našimi nogami ponizala na predmet trgovine, umazanega kupčevanja, izperpljanja, zlorabe. Pri nas v Berlinu je prišlo že tako daleč, da je bilo od dveh milijonov ljudi, ki žive v ožjem Berlinu, le še 900.000 lastnikov zemlje, a od teh je bilo devet desetlet upavilcev hipotekarnih bank. P lovia v s stanovanj v Berlinu so le z eno sobo. Ko s se v šoli prepevale pesmi o domovini, je moral učitelj pokazati na nazorni sliki, kaj je to: domača st eha. Da ta domovina ne sme biti samo last nekolic zemljišnih družb ali velikih bank, deloma z vnanim kapitalom, ampak da je nekaj drugega, kar se mora postaviti pod zasebno pravo: to je menda največje, česar se nadejamo od te vojne. Tudi pri nas naj bi se razmišljalo o teh nazorih nemškega reformar orja, da ne bomo im li samo nekolic „velikih“ in da ne bo vse drugo — nemaniči.

Sličice iz vojne.

Junaški čin nekega dunajskega oficirja. Dunjski magistratni komisar, M. Karner, nadporočnik v evidenci, je poslal dn- 15. septembra v bitki pri Zaleszanju, ki se je pričela že ob jutranjem svitu, svojo stotnjo kot prvo v boj. Stotinja je morala čez močvirno ozemlje, v katerih se je pogrezala mestoma do trebuha. Pri tem se je vršil že strašen topovski dvojni tako da se je kar tresla zemlja. Tu in tam so se razpočili šrapneli in kroglice so frčale kakor rjaci čebel na okrog. Kljub temu se je hrabremu ofi-

cirju posrečilo, da se je po večurnem boju približal 800 korakov do ruske pehote, ki se je pričela umikati. Toda v tem trenutku so se pojavile sovražne brzostrelne puške, ki so otvorile srhovit ogenj. Nadporočnik dr. Karner se je nahajal pred alternativno: ali naj se vda s stotnjo, ali pa zavzame sovražno postojanko z naskokom. Izbral si je slednje, prižgal cigareto in zaukazal naskok. Vojaki so mu sledili s hura-klici. Kar začuti oficir strahovit udarec na levem stegnu. Padel je na tla z razmesarjeno nogo. Vojaki so ga takoj odnesli iz metaja in obvezali za silo. Ko pa so ga hoteli odnesti iz bojne linije, jih je razkrila neka strojna puška in pričela streljati nanje. V par sekundah so obležali vsi stiri vojaki mrtvi, ki so s svojimi trupli pokrili svojega težko ranjenega poveljnika Dr. Karner je ležal tako več ur. Kroglice so neprestano padale na trupla mrtvih vojakov. Da ni bil zadet tudi on, je bila prava sreča. Proti večeru, ko se je pričelo že temniti in ko je izgubil že vsako nado, so ga našli ruski vojaki, ki so se zavzeli zanj. Naslednjega dne je bil oficir že odveden z železnico v bolnišnico v Humel in pozneje v Moskvo, kjer je prišel v dobro zdravniško oskrbo. Toda njegova noga se je skrivila in postala krajša. Sedaj se nahaja h-ra ri nadporočnik na potu v Sibirijo. Njegov bataljoniški poveljnik je poslal njegovi ženi priručno pismo, v katerem opisuje junaštvo dr. Karnerja in izraža nado, da dobi za svoje zasluge in izkazano hrabrost in požrtvovalno delovanje ob primeren času primerno odlikovanje.

Pri poplsovanju zalog moke se je dogodilo toliko resnih in smešnih dogodkov, da bi se mogle o njih napisati cele knjige. Je pa tudi dogodek, ki so pokazali dotičnim komisijam toliko revščine, da je marsikak član komisije odšel iz hiše s solzami v očeh. Izmed raznih takih sličic, ki jih sedaj približno časopisje, naj povzamemo sledečo po Hlasič v Hane: V stanovanju n ke delavske rodbinice sta prišla dva vladna zaupnika, da si ogledata tamkajšnje „zaloge“. Očeta ni bilo doma, ker s- nahaja na bojišče, doma pa tudi ni bilo njegove žene, kajti skrila se je neke pri sosednjih, ker se je bala komisije. Revica namreč ni dobro razumela razglasa o popisu zalog in je mislila, da je k-mistja vzame vse, kar ima. Prišla sta torej ona dva gospoda v stanovanje, kjer sta na šla tri otroci same. Bili so vsi mlajši od 6 let, stiskali so se eden k drugemu v kot in s prestrašenimi očmi gledali gospoda. Nista pa še niti odprla ust, ko so že vsi trije malčki na ves glas začeli klicati: „Tam le je, tam-le. Mamica je vse shranila v posteljo!“ Komisija je stopila k ubožni postelji in izvela izpod posteljnine — dva kilograma moke. Prav nič in ničesar več. Na licih gospodov se je prikazal blagohoten smeh. Rekla sta otrokom, naj jim le speče mamica iz te moke kolačke, in strah je hitro izginil revčkom iz oči. Se preden sta gospoda prišla do vrat, so že vsi trije izginili iz stanovanja iskat mamico.

Razne politične vesti.

Gabrijela Zapolska — trgovka. Krakovska »Nowa Reforma« poroča po moskovskem dnevniku »Ruskij Viedomostil«, da je znana poljska pisateljica in pesnica, Gabrijela Zapolska, ker nima več družabnih življenjskih sredstev, otvorila v Lvovu majhno trgovino.

»Dardanejska pošast«. Napad na Dardanele vzbujajo zgodovinski spomin na sultana Mohameda II. in njegov velikanski top, s katerim si je hotel leta 1452. olajšati zavzetje Carigrada. Top je ulil ogrski livar Urban in namestili so ga potem v trdnjavi, ki jo je dal Mohamed zgraditi ob Bosporu, da je preprečil prehod ladij in tako odrezal glavno mesto od vsake dobave živil in streliva. Strel tega novega velikanskega topa je Mohamed poizkusil na prvi ladji, ki je prešla ožino, ne da bi se bila ustavila na dano znamenje. Bila je neka benečanska ladja, kateri je poveljeval kapitan Ricci. Učinek strela je bil grozen, kajti ladja se je skoraj v trenutku potopila. Mohamed pa še ni bil zadovoljen in je ukazal livarju, naj ulije nov top, dvakrat večji nego je bil prvi in sploh menda največji, kar jih spominja zgodovina. Top je streljal kamnite kroglice in se je imenoval »dardanejska pošast«. Pozneje so prepeljali ta top pred vrata sultanove palače v Drinopolju. Mohamed, boječ se, da bi v sosedstvu biva-joči ljudje izgubili govor vsled groznega poka, je dal javno razglasiti uro, ko se je imel sprožiti prvi strel iz te kovinske pošasti. Zgodilo se je pa to zelo slovesno. Zabliskalo se je, mesto se je zavilo v gost dim in začel se je strahovit pok, ki ga je bilo slišati na veliko oddaljenost. Kroglica je letela dva kilometra daleč in

se zarila globoko v zemljo. Sultan je bil tako vesel, da je obsul livarja z bogastvom. Ko je nastala velika vojna z Grško, so top z velikim naporom spravili iz Drinopolja v glavno mesto cesarstva. Top pa vendar ni izpolnil sultanovega pričakovanja, kajti za vsak strel je bilo treba tleh ur dela, dasiravno je delalo pri topu 600 ljudi. Pri nekem strelu pa se je top razpočil in ubil livarja, ki je vodil streljanje.

Desetletnica bitke pri Mukdenu. »Največja bitka svetovne zgodovine,« kakor so imenovali odločilno bitko v rusko-japonski vojni, bitka, ki se je vršila pred desetimi leti od 25. februarja pa do 9. marca, je že zdavnaj prekošana po tem, kar se je dogodilo v zadnjem polletju na obeh današnjih bojiščih zapadnem in vzhodnem. Bitka pri Mukdenu je bila za tedanje razmere velikanska, kajti vršila se je na dolgi fronti in udeleževalo se je je na obeh straneh 605.000 mož. To so velikanska števila, a vendar kaj je proti današnjim dnem, kjer se fronta, ki se pričinja na obrežju Severnega morja, končuje skoraj pri Baselu v Švici in kjer se vrše boji od Baltskega morja pa do Karpatov. Kaj pomenja to proti danes, ko si stoji nasproti toliko milijonov, kolikor je bilo tedaj stotisočev. Pogoj mukdenske bitke so znani. Po celi vrsti nesrečnih bitek so se Rusi umeknili na mukdenske pozicije, ki so jih utrdili tako — tam vidimo prve začetke sedanje pozicijske vojne — da so bili prepričani o njih nezavzetnosti. Toda po padcu Port Arturja je bila svobodna tudi armada japonskega generala Nogija in tako so bile moči izravnane. Japonci so pokazali v tej bitki veliko strateško premoč, so obkolili obe ruski krili, da so prišli Rusom za hrbet, in potem z vso silo naskočili njihovo središče. Kuropatkin je bil prisiljen, da se je umaknil, a umik se je izpremenil v beg, tako da je beseda Mukden pomenjala za rusko - japonsko vojno toliko kakor Sedan za vojno leta 1870. Japonci so zajeli 30.000 ujetnikov, kar je bilo za tedanje razmere nekaj izrednega. Zanimivo je, da so Japonci imeli večje izgube na ranjenih in mrtvih nego Rusi, ker so napadali kljubovaje smrti. Japonske izgube so znašale 70.000 mož, torej četrtino armade, dočim so Rusi izgubili 60.000 mož, ali petino armade.

Grška na razpotju. Pozornost političnega sveta je te dni posvečena — poleg vojnim dogodkom — dogodkom v Grški. Neadni odstop kabineta Venizelos, oziroma rešitev krize je dogodek važnosti prvega reda. Naj približamo najprej tri dejstva! Novi načelnik grškega ministrstva, Gunaris, si je pridržal tudi portfelj zunanje politike. To bi bilo eno dejstvo. Drugo pa je, da je novi ministrski predsednik zaprosil svojega prednika, Venizolosa, naj ga podpira v njegovi politiki, a poslednji je to prošnjo odbil. Tretje dejstvo je, da je kralj Najmislil sestavo novega kabineta Zaimis, ki pa ni hotel sprejeti, iz česar je logično sklepati, da je solidaren s politiko Venizelosa, to je: z nazorom, da Grška mora takoj poseči aktivno v sedanji vrvež na Balkanu, čemur pa nasprotuje kralj, kar je ravno provzročilo krizo. In ker se glasi izjava nove grške vlade v smislu kriljevem, bi si morali domnevati, da bosta Venizelos in Zaimis v opoziciji proti novi vladi! Ker pa je Venizelos vodja večine in ker je v Grški izključeno, da bi se moglo vdati proti parlamentu, stojimo tu pred zagotetko. Obstoje le dve možnosti: ali je Venizelos odjeden na podlagi kakor kompromisne formule ter bo podpiral politiko vlade in nevtiralnosti ter da je odnehal od svoje politike, zavzete za vojno, ali pa je dal kralju novemu ministrskemu predsedniku obljubo, da nevtiraliteta ne bo brezpogojna ter da se Grška eventualno vendar odloči za politiko Venizelosa — za aktiven nastop.

Ta dejstva karakterizirajo sedanji položaj na Grskem, ki se more označiti z besedo — nejasno t, negotovost. Pri presojanju položaja na Grskem pa treba računati še z nekim drugim momentom — z javnim razpoloženjem. To pa nam ilustrirajo ovace, ki so jih povodom krize množice v Atenah prilej-le Venizelosu. Je tu najprej historični program grškega naroda, pr gram ujedinjenja vseh Grkov, torej proti Turčiji! Kajti program ujedinjenja se more izvršiti le na račun Turčije. V kolikor ni javno mnenje že po tradiciji zavzeto proti Turčiji, so je podžgali še dogodki na Balkanu. S tem javnim mnenjem je računal Venizelos, v kolikor ni že odgovarjalo njegovim lastnim osebnim naziranjem.

Stališče kralja je razumljivo. Je svak nemškega cesarja, obenem pa bratranec ruskega

carja. Vežejo ga torej oziri na obe strani. Zato je umevno, da želi ostati na poti, ki vodi notri po sredi med Berlinom in Petrogradom — na poti nevtiralnosti.

Vprašanje je, ali bo grška politika mogla trajno ustrežati tej — rekli bi — osebni in rodbinski politiki kralja? Naglašali smo že, da je velika večina zbornice za Venizelosa. Če ostane dosledna, kako naj nova vlada, s kurzum po kraljevi želji, izhaja? Z razpustom zbornice pu tudi ne bi bilo nič dosežno, ker — sodeč po javnem razpoloženju — je enostavno izključeno, da bi Venizelosa struja prišla v manjšino.

Karakteristikom položaja na Grskem je torej nejasnost — razpolo. Nikdo ne more vedeti, na katero stran krene razvoj stvari in ni izključeno, da pridejo nekega dne velika presenečenja na Grskem.

Domache vesti.

Industrija in trgovina v službi vojne oskrbe. O tem aktualnem predmetu je predaval nedavno na Dunaju voditelj pisarne za vojno pomoč, namestništevni svetnik dr. Edvard princ Liechtenstein. Sedaj je to pr-davanje izšlo kot brošura pod naslovom „Die Tätigkeit des Kriegshilfsbureaus“. Radi važnosti vsebine priporočamo knjižico onim, ki so večji nemškemu jeziku. Knjižico se more naročiti ali v pisarni za vojno pomoč na Dunaju I. Hoher Markt 5, ali pa tudi po knjigarnah.

Pošiljajte obuvale uradu za vojno oskrbo! V dosedanjih sedmih mesecih vojne se ni zgodilo še nobenkrat, da bi kak apel na prebivalstvo ostal brez odziva, čim je bilo jasno in različno označena aka potreba in so jej doma ostali z nekoliko blage volje in požrtvovalnosti mogli odpom č. Tako ne ostane gotovo brez odziva novi oklic: prinašajte uradu za vojno oskrbo in njega podružnicam, kar le morete pogrešati na dobrem obnavu, naj je ali ni zabito z žebji, gorske ali športne črevlje, vodne črevlje, vse, kar je močno in trpežno. Prinesite, ker se potrebujejo. Med drugim že zaradi tega, ker je izkušnje črevelj po svojem materialu čisto bolji, nego na svoem dobavljeni črevelji.

Poštni in brzojavni promet z inozemstvom. Glasom sporočila romunske poštne uprave se poštni paketi iz Avstrije na Bolgarsko ne morejo do nadaljnjega pošiljati preko Romunske.

Izročanje sekvestriranih predmetov na Francoskem avstrijskim in ogrskim državnim pripadnikom. Glasom izjave francoskega ministrstva za vnanje stvari, imajo tisti pripadniki avstro-ogrskor monarhije, ki so pridržani v koncentrijskih taborih, ako hočejo priiti v posest sekvestriranih jim predmetov — obleke, perila ali gotovega pohištva — napraviti tozadevno vlogo na procureur-ja de la Republique tistega arrondissementa, kjer se nahajajo sekvestrirane reči. V poštev prihajajoče francoske oblasti so dobile ukaz, naj po možnosti ustrezajo takim prošnam.

Dekle za raznašanje mleka po hišah se takoj sprejme. Vija Geppa 6. 143

Službo kod postrežnica za par ur na dan išče uboga ženska. Naslov pove Ins. odd. E-inosti. 200

Kdor ima številko „Edinosti“ od 11. maja, 6. julija 1910 naj jih prinese Inzeratnemu oddelku našega lista, proti primerni nagradi.

Najbolj zanimiv in najboljši slovenski ilustrirani tednik so:

ki približujejo vsak teden mnogo zanimivih slik z bojišč in o drugih va nih aktualnih domačih in tudi dogodkih, ter bilo zanimi ega čtiva: pesmi, povesti, jako zanimiv, lep detektivski roman, pručne članke in črtice iz gospodinjstva, zdravstva, vzgojeslovja, tehnike in — loh vseh st ok poljudnega znanstva. „TEDENSKA SLIKE“ se nepolitično in nestransko ilustriran tednik, ki je posvečen lo zabavi in pouku. „TEDENSKA SLIKE“ bi naj imela naročena vsaka rodbina, vsaka oštilna, kavarna, brivnica, vsako vrstivo itd. Zahtevajte „TEDENSKA SLIKE“ povsod in pridobivajte te naročnikov. „TEDENSKA SLIKE“ stanejo črti leta K 250. p 1 leta K 5 — in celo let. K 10. Naročniki dobe kot nagrado volik ilustriran koledar, sile Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča in Aškercar ter tudi lepe, zanimive knjige. Naroči e si „TEDENSKA SLIKE“ takoj! Novi naročniki dobe še letošnje številke. Pošljite nam svoj naslov in pošljemo Vam 1 številko „TEDENSKA SLIKE“ brezlačno Upravištvu Hsta „TEDENSKA SLIKE“ Ljubljana, Franciškanska ulica 101.

Dr. PEČNIK

Dr. PETSCHNIGG

TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.

Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8—9 in 2—3 in specializirano za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11—12—1 in 7—7½

TISKARNA EDINOST

Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57

ul. sv. Franciška As. 20

Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v priprostem ali v zvečarjem tisku in v zvečarjem cenah. — Vizitnice, vabila, memorandum, zavitke, dopisnice okrožnice, pismeni papir, trgovske cenike itd. P. n. naročnikom ugodni z izvršenjem naročila ... v najkrajšem času ...

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznana je pošiljati Inzeratnemu oddelku „Edinosti“. Trst, ulica Sv. Franciška št. 20

UMETNI ZOBJE PLOMBIRANJE ZOBOV. IZDIRANJE ZOBOV: BREZ BOLEČINE:

Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER

ZOROZDRAV. TRST KONC. ZOBNI NIK TEHNIK

ULICA CASERMA, 13 II. nad.

Hranilne vloge

sprejema od vsakega tudi če ni ud drugega, in jih obestuje po 4½% večje zneske po dogovoru. Trgovcem odpirajo čekorne račune z dnevnim obrestovanjem.

Redni davek plačuje zadruga sama.

Vloga se lahko po eno krono.

Poštno-branilni račun 75.679. TELEFON 16-04.

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

ulica S. Francesco šte. 2, I. nadst.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSJILA DAJE

za vknjižbo 5½% na menice po 6% na zastave in amortizirajo za daljšo dobo po dogovoru. ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po 4½% Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru. Redni davek plačuje zadruga sama. Vloga se lahko po eno krono. — ODDAJA DOMAČE NAJBLJNE (HRANILNE PUŠICE).

Posojila

daje na osebni kredit in na zastave proti plačilu po dogovoru.

Uradne ure: vsak dan od 9 do 12 dopoldne in od 3 do 5 popoldne.

Priporoča male hranilne škrinjice, ki so posebno primerne za družine.

registrirana zadruga z omejenim poroštvom TRST - Piazza della Caserma šte. 2, I. nad. - TRST (v lastni palači) vhod po glavnih stopnjicah.

Poštno-branilni račun 1004. TELEFON št. 102 ima varnostno celico (s fe deposits za strahoto v njej nih listu, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti ulomu in požaru. urj no po največjeje i letu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah. STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.

Uradne ure: od 9 do 12 dopold. in od 3 do 5 popold. izplačuje se vsak delavci po vsaki strani